

NOVINKY PODZIMU

Vydavatelství Supraphon chystá na podzim řadu atraktivních titulů na CD, ale i v rámci internetových servisů, kde od loňského podzimu úspěšně působí i s vlastním online obchodem SUPRAPHONline.cz. Po dvaceti letech přichází oživení i ve vydávání vinylových LP desek. Žánrová nabídka Supraphonu je tradičně pestrá. Vydávání archivních titulů stále intenzivněji doplňuje produkce nových nahrávek. Při příležitosti zahájení sezóny jsme požádali o rozhovor ředitelku Supraphonu Ivu Milerovou.

Legendární alba Kuře v hodinách skupiny Flamengo a Straka v hrsti Pražského výběru se letos dočkaly jubilejních edic - stejně jako například ceněné nahrávky skupiny Stromboli. Nelze přehlédnout, že Supraphon pečlivě pracuje se svým rozsáhlým katalogem. Můžete prozradit, jaké archivní tituly připravujete pro nadcházející měsíce?

Jubilejní edice ke čtyřiceti letům od vydání Kuře v hodinách již dosáhla na Zlatou desku a je skvělé, že se Vladimír Mišík s Etc...a obnoveným Flamengem rozhodl uspořádat k tomuto výročí i speciální turné. Obdobné je to se Strakou v hrsti, kdy se v listopadu vrátí na koncertní pódia Pražský výběr. Supraphon k této příležitosti připravuje reedici alba Výběr z roku 1987.

Aktuálně, na začátku září, vydáváme 3CD s reprezentativní kompilací Heleny Vondráčkové, která pod názvem Písně (nejen) o lásce obsahuje hity, ale i raritní, nikdy nevydané nahrávky. K pětáctýřicetinám skupiny Fešáci připravujeme bilanční 2CD, kde posluchači naleznou nejoblíbenější písničky i několik nových nahrávek. Dvojalbum bude mít čtyřicet osm písniček.

Na říjen chystáme Best of Petry Janů. Zpěvačka trojalbum pokřtí na svém „narozeninovém“ galakonzertě v pražské Lucerně. Dále připravujeme výpravný 6CD-box, kde budou obsaženy slavné nahrávky Marty Kubišové s příznačným názvem Zlatá šedesátá. Půjde o dárek k významnému životnímu jubileu ikony českého popu. Supraphon jistě potěší i ty, kteří si loni koupili 11CD-box Semafor – léta šedesátá, protože v říjnu

KAREL GOTT VYDÁVÁ NOVÉ ALBUM

Supraphon vydává 21. září 2012 nové album Karla Gotta. Pod názvem *Dotek lásky* přinese české verze oblíbených větových evergreenů. Celkem 17 hitů popové klasiky zahrnuje od amerických popových, rockenrolových, soulových či countryových předloh, která si Karel Gott toužil vždy zazpívat.

„Našel jsem si je v repertoáru mých oblíbenců Neila Diamonda, Elvise Presleyho, Willieho Nelsona, Michaela Jacksona, R. Kellyho, Lionela Richieho, Diany Ross, Charlese Aznavoura, Kennyho Rogerse, Dana Hilla, Air Supply, Everly Brothers“ říká Karel Gott. Tyto předlohy slavných zpěváků a kapel dostaly ve studiu ORM jednotlívě hudební a zvukovou produkci, texty jsou z odkazu Zdeňka Borovce nebo Pavla Vrby, přispěli také Miloš Skalka, Eduard Krečmar, Karel Šíp, Vladimír Poštůlka a další.

Překvapením pro mnohé fanoušky bude jistě zařazení písně „Vincent“ z repertoáru Pavla Bobka, ke které Karel Gott říká: „Dobře víte, že celý život vlastně zpívám proto,

► vyjde navazující 12CD-box Semafor – léta sedmdesátá a osmdesátá.

V listopadu přijdeme s kompletem multiinstrumentalisty, skladatele a textaře Jana Spáleného, který obsáhne jeho pět legendárních alb a rovněž i řadu zajímavých bonusů a rarit.

Nezapomínáme ani na událost roku, kterou jsou padesátiny skupiny Olympic. Té jsme už před prázdninami vydali 5CD-box, jenž mapuje nejslavnější a nejzajímavější písně. V prosinci na koncertě v O2 Aréně předáme Petru Jandovi Diamantovou desku za 4.350.000 prodaných zvukových nosičů na značce Supraphon.

K významným vydavatelským počínům první půlky roku patří album Václava Neckáře Dobrý čas, které pro něj připravil autorský tým Jaromír Švejdlík a Dušan Neuwerth. Navázali jste také spolupráci se skupinou Buty, Anetou Langerovou... Zdá se, že Supraphon opět zažívá šťastné období, kdy vydává tituly, jež skvěle přijímají jak hudební recenzenti, tak i široká veřejnost. Je to tak?

Ediční plán Supraphonu, už z podstaty žánrově bohatého archivu, obsáhne nejen reedice legendárních rockových alb, ale i populové písničky,

kteří si už několik generací spojuje s vlastními životními zážitky. Ať jde o dechovku, rock'n'roll, country nebo nahrávky mluveného slova. Vкус tzv. široké veřejnosti se jen někdy potkává se vkusem odborných recenzentů. To platí u filmu, výtvarného umění, knih stejně jako u hudby populární, tak vážné. Když se to povede, je to radost jak pro tvůrce, tak i pro vydavatele. Jsem ráda, že Supraphon se v posledních letech tak daří, ať už za příklad mohou dát zmíněné album Dobrý čas Václava Neckáře, Duperle skupiny Buty nebo vzpomínout poslední album Hany Hegerové Mlýnské kolo v srdci mém či cenou Anděl i devítinásobnou platinovou deskou ozdobené album Bílé Vánoce Lucie Bílé.

Úspěchem bylo též loňské album Karla Gotta Sentiment, které dosáhlo statusu Platinové desky. Na konci září má vyjít další novinkové CD. Lze již prozradit, na co se mohou fanoušci našeho nejúspěšnějšího zpěváka těšit tentokrát?

Karel Gott nazpíval sedmnáct písní, které se dají nazvat klasikou světového popu. Dlouho jsme hledali pro album vhodný název. Vyhrál

Dotek lásky, který atmosféru vybraných písniček nejlépe vystihuje. Budou tam i dva duety. Stejně jako na podzimní koncertní turné, tak i do nahrávacího studia přizval Karel Gott Moniku Absolonovou a Gabrielu Gunčíkovou.

Kterými dalšími projekty chce Supraphon v oblasti populární hudby na podzim zaujmout?

Už v říjnu vydáme novinkové album Lucie Bílé. Vzniká v produkci Petra Malásky a určitě patří k neambicióznějším produkcím letošního roku. V říjnu, po osmi letech a poprvé u Supraphonu, se s novým albem přihlásí skupina Umakart. Naplánovaná jsou i DVD s koncerty skupin Tata Bojs a Škvor. Mezi nejmiladší akvizice Supraphonu patří skupina UDG, která v říjnu vydá album Akrobat. Vznikalo více než půl roku pod produkčním dohledem Armina Effenbergera, známého z projektu Cartonage. To ovšem není všechno, některé projekty ještě nelze zveřejnit.

Mám opravdu radost, že Supraphon stále více akcentuje svojí relevantnost v současném hudebním dění a tak potvrzuje roli největšího vydavatelství domácí produkce u nás. V tomto trendu hodláme i nadále pokračovat. Vnímáme roli Supraphonu v oblasti hudby jako jisté přemostění mezi minulostí a současností. Těší nás, že lze citlivě propojovat oba světy.

Co nového nabídnete v klasice?

Hned na začátku září se objeví remastrované nahrávky Beethovenových koncertů v interpretaci Josefa Suka, Jana Panenky a Josefa Chuchra. Vyjdou v kompletu čtyř CD. Novou nahrávku v koprodukcí s Českým rozhlasem jsme realizovali s violoncellistou Michalem Kaňkou a Pražským komorním orchestrem. Jde o skladby významných skladatelů českého klasicismu Antonína Krafa, Antonína Vranického a Carla Stamitze. V říjnu nabídneme například CD Smetanova tria s kompletem tří Johannese Brahmsa. Basbarytonista Adam Plachetka připravuje na konec října album árií Georga Friedricha Händela. V úspěšné řadě Hudba Prahy 18. století vyjde letos vánoční titul v podání souboru Musica Florea a nová nahrávka souboru Collegia Marianum s řadou významných sólistů.

I ve světovém měřítku patříte k úspěšným vydavatelům vážné hudby. V kolika zemích se vlastně dají nahrávky Supraphonu sehnat?

Supraphon svoji produkci vážné hudby vyvážá do pětadvaceti zemí. Mezi největší distributory patří Velká Británie, USA, Německo, Japonsko. O naše tituly mají zájem i posluchači v Austrálii a na Novém Zélandu. V asijských zemích byste CD s naším logem našli například v Jižní Korei, Hong Kongu a Taiwanu. Z dlouhodobého pohledu patří mezi nejúspěšnější tituly Má vlast Bedřicha Smetany v podání České filharmonie řízené Rafaellem Kubelíkem. V posledních letech má mimořádný úspěch Pavel Haas Quartet, jenž za své nahrávky sklízí nejprestižnější světová ocenění – konkrétně minulý rok získali „Haasovci“ hlavní cenu Gramophone Award (nejprestižnější

cena v oblasti vážné hudby – obdoba Grammy Award v popu) za nahrávku Dvořákových kvartetů opus 106 a 96.

K Supraphonu neodmyslitelně patří mluvené slovo. Z dlouhodobého pohledu k těm nejúspěšnějším jistě patří nahrávky Divadla Spejbla a Hurvínka, Divadla Jára Cimrmana, ale například i historické nahrávky Jana Wericha. Mix nového a osvědčeného Supraphonu zajišťuje postavení nejsilnějšího vydavatele tohoto žánru. Jaké tituly mluveného slova budou zdobit předvánoční nabídku?

Vánočním dárkem mohou být všechny naše novinky. Děti, ale i jejich rodiče potěší 4CD s vtipnými pohádkami Zdeňka Svěráka, ale i archivní klenot – nahrávky pohádek Jana Wericha, které vychází ze stejnojmenné knihy Deoduši. V říjnu vydáme novinku Spejbla a Hurvínka. Na listopad připravujeme audio podobu úspěšné knihy Ireny Douskové Darda, kterou zrovna v těchto dnech ve studiu načítá herečka Barbora Hrzánová.

Supraphon je také zároveň exkluzivní distribuční partner Warner Music Group pro Českou republiku. Na koho se tedy můžeme těšit ze zahraničních interpretů?

Podzim bude hlavně ve znamení očekávaných novinek dvou rockových gigantů. Rovnou s albem trilogií se přihlásí Green Day. Prvním albem v řadě bude v září novinka Uno!, následovaná v listopadu „dvojkou“ Dos! a těsně po Novém roce vše završí album s názvem Tre!. První říjnový den pak vyjde netpřelíkové očekávané album britských Muse 2nd Low, které toto trio představí také u nás na koncertě v Praze 22. listopadu.

Je třeba zmínit SUPRAPHONline.cz. Internetový servis, kde se vám daří přicházet neustále s něčím novým. Jak byste zhodnotila ten necelý rok, který uběhl od jeho spuštění?

SUPRAPHONline.cz byl spuštěn v listopadu 2011 a za tři čtvrtě roku si získal renomé zejména pro uživatelskou přívětivost, nabídku hudby v digitální podobě a zároveň vysoké zvukové kvality (vedle klasického formátu MP3 v kvalitě 320 kbps nabízí veškerý sortiment rovněž v bezztrátovém komprimačním formátu FLAC, který poskytuje kvalitu záznamu srovnatelnou s kvalitou na CD nosičích), nadstandardních služeb pro zákazníky (unikátní v oblasti digitálního prodeje hudby je například možnost stažení doprovodných materiálů k zakoupenému obsahu – tzv. digitálních bookletů – ve formátu PDF, které obsahují velké množství detailních informací k jednotlivým nahrávkám) a v neposlední řadě přiměřené ceny. Během několika měsíců provozu získal tisíce spokojených aktivních zákazníků. Uživatelé jsou spuštěním portálu doslova nadšeni, neboť se jim otevřela uživatelsky přívětivá brána do katalogu obsahujícího tisíce titulů, z nichž například některé existovaly pouze v několika málo fyzických exemplářích nebo z různých důvodů nebyly doposud vůbec vydány. Jsme rádi, že se nám podařilo vytvořit službu, která je dostupná pro uživatele všech

► abych si vydělal na můj ne zrovna levný koníček, kterým je malování. A tak jsem se i já zatoulal vyzpívat ze svého obdivu k Vincentovi van Goghovi. Pavla Bobka jsem se pochopitelně zeptal, zda nebude mít nic proti tomu, když tuhle píseň na nové album Dotek lásky nazpívám. Neodmítl mne“.

Album „Karel Gott Dotek lásky“ obsahuje také dva duety – první s Monikou Absolonovou „Můj ideál“ (Endless Love) a Gabrielou Gunčíkovou „Nic nás nezastaví“ (Nothing's Gonna Stop Us Now), které zazní naživo v rámci podzimního turné v 16 městech Čech, Moravy a na Slovensku.

TURNÉ KAREL GOTT 2012

- 05. 10. 2012 – Tábor
- 11. 10. 2012 – Žilina
- 13. 10. 2012 – Zvolen
- 17. 10. 2012 – Košice
- 20. 10. 2012 – Bratislava
- 29. 10. 2012 – Ústí nad Labem
- 03. 11. 2012 – Liberec
- 12. 11. 2012 – Karlovy Vary
- 14. 11. 2012 – Plzeň
- 17. 11. 2012 – České Budějovice
- 20. 11. 2012 – Hradec Králové
- 26. 11. 2012 – Brno
- 28. 11. 2012 – Ostrava
- 30. 11. 2012 – Olomouc
- 08. 12. 2012 – Praha (O2 Aréna)

Foto © Nguyen Phuong Thao

HELENA VONDRÁČKOVÁ ZPÍVÁ PÍSNĚ (NEJEN) O LÁSCE

Populární zpěvačka oslavila půlkulaté, pětadesátileté narozeniny. Stále vitální umělkyně koncertuje a natáčí, ať už pro rozhlas, alba či televizi. V Supraphonu právě vydala trojalbum nazvané Helena (nejen) o lásce, zpěvaččina narozeninová šňůra vyvrcholí na Zlatou neděli velkým koncertem v Lucerně; lístky už jsou k mání.

SU 6072-2

Foto © Jakub Ludvík

Prohlásila jste, že výběr Helena nejen o lásce mnohé vaše fanoušky překvapí; v čem?

Je pravda, že mých kompilací vyšlo už několik, ale tahle nám asi dala nejvíc práce – ovšem příjemné. Chtěli jsme, aby byla jiná, než ty ostatní, a obsahovala vedle hitů i rarity. Celé třetí CD tohoto výběru je neobvyklé. Nabízí produkci světově známých i původních písní ve všech možných světových jazycích – od japonštiny přes němčinu, francouzštinu, angličtinu, italštinu, polštinu až po ruštinu. Jsou tam i písně, které doposud na žádném nosiči nevyšly.

Nejen na tom třetím CD zní několik jazzových písní a standardů

K jazzu jsem vždycky měla blízko, obzvláště v sedmdesátých letech minulého století, kdy jsem spolupracovala se skupinou Strýci Ludka Švábenského. Švábenský byl vynikající jazzový pianista a celá jeho skupina jazz ráda hrála. Tehdy jsem – na doporučení Gustava Bromy – vystoupila na jazzovém festivalu v Lucerně se dvěma standartami mého idolu Elly Fitzgeraldové: Take the Train a Mr. Paganini. Po úmorné snaze jsem nahrávky z tohoto koncertu dohledala v Českém rozhlasu, takže jsou právě na tom třetím cedéčku.

A výběr obsahuje i další nádherné jazzové záležitosti, mimo jiné třeba písničky s názvy Místa a Prázdný rám, obě s nádhernými texty Pavla Kopty. Tady mě doprovázel další vynikající jazzový klavírista – Karel Růžička se svým triem. Tyhle živé nahrávky vznikly pro televizní pořad Studio M. Zmíněné písně na žádném mém dosavadním nosiči nenajdete. Stejně jako pár dalších, většinou rozhlasových nahrávek.

Zmínila jste jazyky, ve kterých zpíváte – kterým z nich se s publikem domluvíte?

Kromě japonštiny, se všemi. V roce 1972 jsem byla na jeden a půl měsíce dlouhém turné po Japonsku. Naučila jsem se tehdy japonsky jednu písničku (tu umím dodnes) a pár vět, třeba „miluji tě“. (smích) Jinak ale japonsky nemluvim.

K italštině: na výběru je píseň Fuoco nel fuoco, trio s Davidem Matolím a Andreou Andreiem. Ta písnička má poměrně bizarní klip. O čem je?

V podstatě je to erotická písnička o lásce. David a Andrea mě oslovili, abych si ji s nimi zazpívala. Mně se verze této písně líbila a nahráli jsme ji. Ohlasy byly velice příznivé, z toho jeden, na který jsem obzvláště pyšná:

Eros Ramazzotti se v médiích vyjádřil, že „česká zpěvačka naprosto předčila originál“.

Druhou novinkou na kompletu je duet s Davidem Dylem Čas dál nech spát.

S Davidem jsme před časem nazpívali duet Jsem kousek Tvého já na moji desku Rendez-vous. Když jsem po letech hledala hosta do koncertního programu, dali jsme se zase dohromady a tento duet oprášili. Na našich společných koncertech sklízí obrovský úspěch, takže jsme si řekli: chtělo by to zase něco nového. David přišel s touto písní, nahráli jsme ji a teď je na výběru jako čerstvá novinka.

Na výběru je i píseň Sladké mámení z filmu S tebou mě baví svět, i ta má tak trochu premiéru!

Písnička doposud vyšla ve dvou verzích, ale ve filmu se zpívá v jiné, třetí verzi. Technika dnes umí zázraky, tak jsme k dosavadní gramofonové verzi přistihli ještě třetí sloku. Je to takový malý bonbónek.

Zajímavě řešený je i výpravný obal vašeho nového 3CD. Text v bookletu je vytištěn v jakýchsi vlnách, chápu to tak, že jste stále v pohybu.

To je pravda. Z obalu, který je

pojat velmi luxusně, mám obrovskou radost, opravdu se povedl. Pomohli k tomu jak grafička Gábina Novotná, vizážista Zdeněk Fencel a návrhářka Tatiana Kovaříková, tak i fotograf Jakub Ludvík. Ti všichni tomu dali právě ten pohyb. Velkým pomocníkem při výběru písní mi byl také dramaturg Jiří Svoboda. Doufám, že budou stejně nadšeni i moji fanoušci.

Zmínila jste vaše vystupování v televizních pořadech; televize – a nejen české – vás po celou dobu vaší kariéry mají očividně rády!

Ano a těší mě to. Nejen TV Barandov, ale i Slovenská televize odvysílala můj portrét, Česká televize se mnou natočila Třináctou komnatu. Ozvaly se ale – a srdíčko mi u toho zaplesalo – i zahraniční televize, německá, polská a ruská. V té německé a ruské jsem byla vylosovaná jako první z šesti zpěvaček, které chce tamní televizní publikum vidět. Potěšila mne i knížka, kterou vydalo nakladatelství Euromedia k mému jubileu s názvem Každá trampota má svou mez. Obsahuje nejen mé životní příběhy od dětství až po dnešní dobu, ale i perfektní a ucelenou diskografii a veškerá má ocenění doma i v zahraničí. Je obhacena i zajímavými barevnými fotografiemi.

FEŠÁCI SLAVÍ PĚTAČTYŘICÁTINY

Fešáci brázdí vlny naší country scény už pětadvacet let! Za tu dobu jimi prošlo na pětadesát muzikantů a techniků, kapela mezi námi zanechala spoustu hitů, některé z nich trampové zpívají doslova jako hymny. Řada z nich je zachycena na novém dvojalbu Fešáci – 45.

K povídání nad narozeninovou kompilací jsme se sešli s legendou mezi českými country zpěváky Tomášem Linkou a kapelníkem Fešáků Tondou Kny.

Kapela Fešáci s vervou a radostí slaví nejen plná jubilea, ale i půlku-latiny; nynější oslavy jsou toho důkazem!

To je pravda, vždyť každý důvod k oslavě je dobrý. V naší situaci, ale nejen v té naší, nevíte, co bude za rok natož za pět let! Navíc, i vzhledem k našemu věku, je taková oslava vždycky dobrá příležitost k tomu, abychom se všichni navzájem potkali ještě živí.

Vybrat písničky na kompilaci k pětadvacátinám jistě nebylo jednoduché!

Výběr k našim pětadvaceti letům obsahuje pětadvacet písní plus tři novinkové bonusy. Snažili jsme se, aby deska mapovala celou kariéru Fešáků od roku 1967 do roku 2012 – z každé desky jsme na ni zařadili základní pilíře fešácké historie, největší hity podle poslouchanosti v rádiích a oblíbenosti u publika. Je to tedy skutečně reprezentativní výběr.

Představte, prosím, bonusy nového výběru.

Tonda Kny: Jedním z nich je coververze písně Joesa Cockera Up Where We Belong, s tímhle návrhem přišla Erika Horká, která ji kdysi zpívala a teď ji chtěla nazpívat jako duet s Tomášem Linkou.

Tomáš Linka: Text téhle písničky jsem psal během dovolené v Thajsku,

odkud jsem ho poslal Tondovi, aby mohl rozjet schvalovací mašinérii. V tomto případě našťastí schválení textu proběhlo hladce. Pozitivní vyjádření nám přišlo za dva měsíce od odeslání žádosti! Taková rychlost není běžná.

Tonda Kny: A další dva bonusy na kompilaci jsou naše autorské písně, jednu napsal Jindra Malík s Honzou Turkem, druhou já s Honzou Turkem, zpívá ji Robert Moucha. Tyhle písně jsme už nějakou dobu měli v šuplíku, přearanžovali jsme je a nahráli. Posluchači tedy dostanou na našem novém dvojalbu i nové nahrávky, které ještě nikde nikdy nevyšly.

Hezky vypravený je i booklet kompilace Fešáci – 45 let.

Obsahuje například některé unikátní fotografie z rané, zlaté éry Fešáků – s Michalem Tučným, Tomášem Linkou, Pavlem Brůnem, Jindrou Štáhlavským, Robertem Mouchou, Karlem Poláčkem a Petrem Novotným; tohle složení už se pak nikdy neopakovalo. A jsou tu i fotky ze začátků kapely v ústecském Kladivadle.

Zmínili jste Petra Novotného – s ním je spojeno opravdu významné období Fešáků.

Tonda Kny: Petrovi se sluší poděkovat, vždyť on táhl Fešáky dvacet let a tu kapelu skutečně někam dostal. Ukočirovat skupinu tak sil-

ných osobností, jaké ve Fešácích zpívaly a hrály, může jenom génius.

Jak bude turné vypadat?

Je před námi jedenadvacet měst. Začínáme 29. září v Bezně u Mladé Boleslavi, končíme 19. prosince v pražském Divadle Hybernii. Představení je pojato chronologicky, písničky jsou řazeny od roku 1967 do roku 2012. Na některých zastávkách s námi zazpívají hosté i bývalí členové kapely. Třeba Jindra Štáhlavský, který ve Fešácích zanechal svým hlubokým barytonem nezapomenutelnou stopu a který je dnes upoután na invalidní vozík. Pojede s námi i Michaela Tučná, dcera Michala Tučného. Jak se budou blížit Vánoce, objeví se v našem programu i vánoční písničky.

Dočkají se návštěvníci vašich koncertů i nějakých libůstek?

Tonda Kny: Oprášili jsme například píseň Lojza a Líza. Tomáš Linka ji nenávidí, ale lidi ji zbožňují, takže jim vycházíme vstříc. S Tomášem ji původně zpíval Michal Tučný, teď ji místo Michala bude zpívat Robert Moucha.

Tomáš Linka: Je pravda, že mi tahle písnička už leze na nervy. Zpočátku jsem ji bral normálně, ale když se zpívala na koncertech třeba i sedmkrát týdně, začal jsem jí mít dost. Navíc ji zpívám tím svým falzetem, Petr Novotný si ze mě kdysi

začal dělat legraci, že mi s tím hlasem začínají růst i prsa. Ale ten hlas už není, co býval. Třeba Divnej smích, který jsem kdysi zpíval s Greenhorny, už dnes zpívat nemůžu. Hlas se s věkem mění.

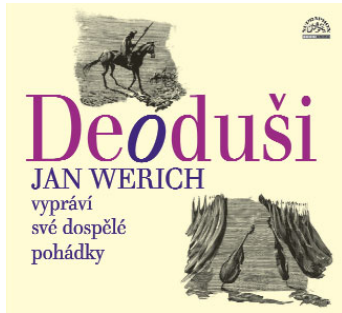
Ve vaší kapele funguje věc, která asi není běžná: někteří členové, kteří z Fešáků odešli, se zase vrátili, a třeba i několikrát. Žádná nevrátičnost až za hrob...

Od nás nikdy nikdo neodešel s prasknutím dveří či spálením mostu. Ani Michal Tučný. Vždycky jsme měli přátelské vztahy, naši bývalí členové se účastnili nových projektů skupiny i už zmíněných pravidelných pětiletých oslav. Nikdy s nikým nebyl takový problém, že by se nemohl vrátit. Nemáme nepřátele. Kdyby to tak fungovalo v celé naší zemi, bylo by to fajn.

DEODUŠI: JAN WERICH VYPRÁVÍ SVÉ DOSPĚLÉ POHÁDKY

V roce 2010 k šedesátému výročí vydání pohádkové knihy Jana Wericha Fimfárum, připravilo nakladatelství Albatros soubor málo známých pohádek a bajek pro dospělé, nazvaný Deoduši. Název byl vybrán symbolicky z rozmluvy strojů v pohádce O kybernetické babičce.

SU 6166-2

Komplet 2CD Supraphonu je touto knihou inspirován. Některé z pohádek v knize existují totiž také ve zvukové podobě, čtené. Pro posluchače bude překvapením pohádka Za šťast-

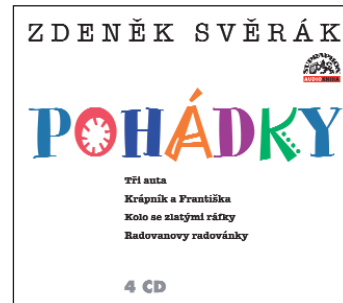
nou lásku bas, věnovaná příteli, basistovi Jaroslavu Královi, který Wericha doprovázel s orchestrem Karla Vlacha v divadle ABC. Toho v tomto kompletu uslyšíme ve skladbě Ukolébavka v rytmu. Další nahrávka zcela neznámé pohádky, nazvané O zasloužilém vrabci, nikdy nevyšla ani literárně, proto je v bonusu, ale mezi dospělé pohádky plným právem patří. O žlutém mužátku a O orlech a hovníválech doplňují sestavu ovlivněnou knižním výběrem. Navíc, a proto také v bonusu, jsou ve výběru příběhy Máta peprná a Všude byl, všechno znal. V bajkách a pohádkách Werich jinotajně, ale o to víc svobodně vyjadřoval své názory a způsobem, jak své příběhy načetl, jim dodal další rozměr – požitku sdělení opojně vědoucího.

Foto © Martin Kubica

POHÁDKÁŘ ZDEŇEK SVĚRÁK

Na 4CD Pohádky Zdeňka Svěráka byly zařazeny nahrávky pohádek: Tři auta, Krápník a Františka, Kolo se zlatými ráfky a Radovanovy radovánky.

SU 6170-2

V příběhu Tři auta, která si vyjedou na výlet, protože jim je před domem na ulici zima, znějí hlasy Ljuby Hermanové, Eduarda Kohouta a Ladislava Trojana. V pohádce s jinotaji o dvojím světě Krápník a Františka jde o hledání štěstí. Zdobí ji skvělé herecké výkony Josefa Kemra, Ilji Racka a Jaroslava Satoranského. Do nahrávky pohádky Kolo se zlatými ráfky,

kteří vypráví o divném království, kde se nesmí mluvit nahlas a ti, kteří neposlechnou, pak musí zpívat lidové písničky v kobkách v podzámčí, byli obsazeni například Boris Rösner, Karel Heřmánek, Jiří Langmajer, Jaroslava Adamová a Eva Horká. Tuto pohádku, nazvanou původně Tiché šlapací království, v Československém rozhlasu po roce 1968 smazali jako nežádoucí. Její nová verze vznikla o dvacet let později a dočkala se v roce 1991 vydání na vinylové desce. Nový pohádkový komplet uzavírají Radovanovy radovánky, známé z televizního Večerníčku v podání Ludka Soboty. Vyprávění o optimistickém zahradnickém synkovi Bohouškovi, který měl tu vlastnost, že se ze všeho radoval a proto mu začali říkat Radovan, patří, jako ostatně všechny Svěrákovy pohádky, k těm, jejichž humor milují nejen děti, ale i jejich rodiče. Pro audioknihu Radovanovy radovánky načetl sám autor.

TŘI OTÁZKY PRO ZDEŇKA SVĚRÁKA

Jaké pohádky máte rád Vy sám?

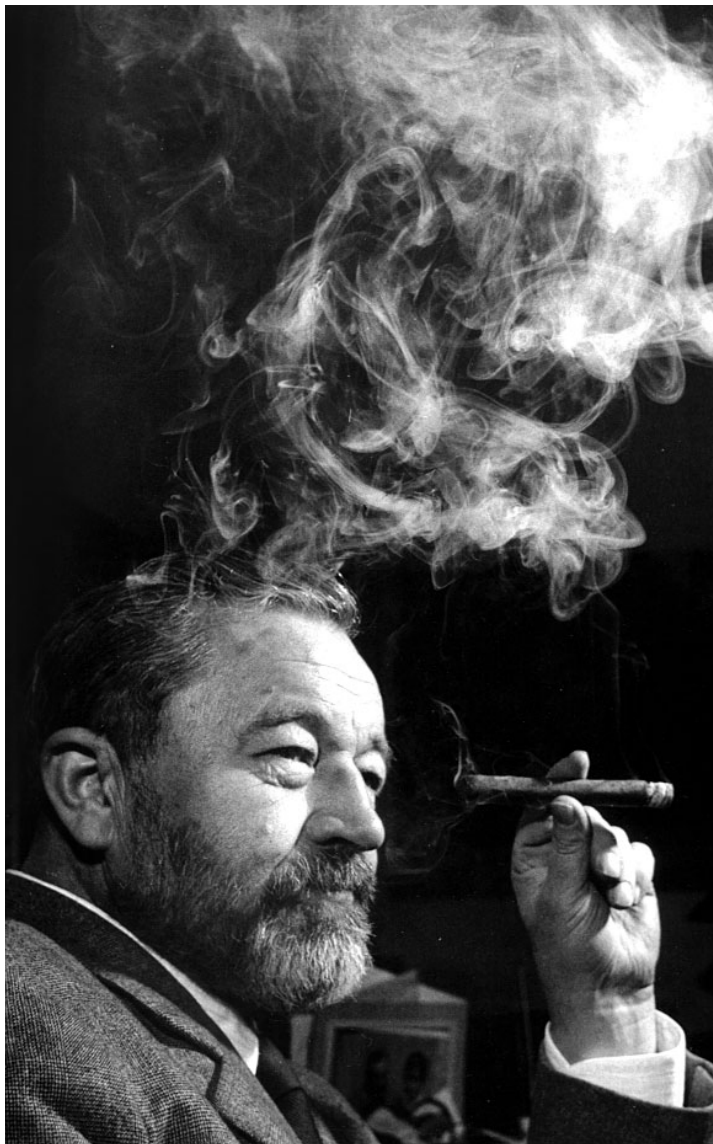
Jako dítě jsem měl rád české národní pohádky posbírané a vyprávěné Erbenem a Němcovou. Potom jsem si zamiloval způsob, jakým je psal Karel Čapek. Každou neděli mě přikovaly k rádiu pohádky rozhlasové.

Když píšete pohádky, bývaly prvními čtenáři vaše děti – dnes vnuci?

Děti a vnoučata byly pro mě hlavně inspirací a návodem, jak psát, aby je to napínalo, bavilo či rozesmálo. Čtení z vlastní knížky vlastního potomkovi byl pro mě vždycky svátek a napínavá akce, protože dítě, jak víte, vyprávěče nešetří, a když je upovídaný, dává mu velice zřetelně najevo, že se nudí.

Myslíte, že pohádka musí mít dobrý konec?

Jsou vyprávěči, kteří končí dosmutna. Já od pohádky očekávám, že mě odmění vítězstvím dobra nad zlem, už proto, že se nám líp usíná a že v životě se toho dočkáme tak zřídka.

VIOLONCELLISTA MICHAL KAŇKA NA VLNĚ KLASICISMU

České kořeny a mezinárodní kariéra jsou spojnicí mezi skladateli Antonínem Kraftem, Antonínem Vranickým a Carlem Stamitzem. Pozapomenutým koncertům těchto mistrů vdechl nový život violoncellista Michal Kaňka, člen Pražákova kvarteta a sólista s řadou soutěžních vavřínů (mj. ARD Mnichov). Michal Kaňka album nahrál se skvělým Pražským komorním orchestrem.

Violoncellové koncerty Krafta, Vranického a Stamitze v polovině září vydá Supraphon v koprodukcí s Českým rozhlasem.

Michala Kaňky se ptáme:

Antonín Kraft se stal prvním violoncellistou u knížete Esterházyho; podle Haydna, který jej zasvěcoval do umění kompozice, patřil k „nejznamenitějším mistrům tohoto nástroje“. V Drážďanech si zamuzicíroval s Mozartem a jeho hry si vážil Beethoven (právě pro něj psal náročný violoncellový part svého Trojkonzertu). Poznal jste při studování jeho partitury, že byla napsána violoncellistou?

Přiznám se, že takto jsem při studiu koncertu neuvažoval.

Skladatelovi jistě velmi pomůže, když umí zahrát na nástroj, pro který píše. Může si mnoho míst osobně prověřit a také zná z praxe výrazové i technické možnosti daného nástroje. Kraft byl bez pochyby fenomenální cellista, který do svého koncertu C dur zařadil i dnes jen těžko proveditelné pasáže. To je myslím také hlavní důvod, proč se koncert málo uvádí. Ale jistě proto, že byl sám cellista, je nakonec vše logické a „hratelné“. Podobně je tomu třeba u sonát L. Boccheriniho. Ten musel také ovládat violoncello mimořádným způsobem. Nahrál jsem jeho 13 sonát a to je někdy také až „houslová“ technika.

Antonína Vranického s Kraftem spojuje Vídeň, Haydnova škola kompozice i přátelství s Beethovenem. I proto se asi dostal jeho Koncert d moll na Vaše nové album. Co pro vás jeho hudba představuje?

I když je Vranického koncert napsán v mollové tónině, vyznačuje z něj radost a optimismus. Jako student jsem si kdysi koupil LP desku s nahrávkou tohoto koncertu v interpretaci Miloše Sádla a od té doby jsem měl vždy chuť se do této skladby pustit. Bohužel k tomu došlo až nyní – téměř po 30 letech.

V hudbě Carla Stamitze již proznívají názvky romantické citovosti. Jaké bylo vaše setkání s tímto emocionálním koncertem?

S výjimkou Krafta, kterého jsem provedl s PKO na abonentním koncertu v Rudolfinu v minulé sezóně, jsem studoval jak Vranického, tak Stamitze zcela nově. Nahrávek Stamitzových koncertů existuje na trhu několik, proto nebylo složité se s jeho hudbou seznámit a posléze vybrat „nejzajímavější koncert“.

V původním, širším výběru koncertů figurovali ještě další čeští skladatelé – Mysliveček nebo Rejcha, ale nakonec myslím, že jsme zvolili ten nejrepresentativnější repertoár z koncertů českého klasicismu a věřím, že se výběr bude líbit i posluchačům.

Co bylo při nahrávání alba nejobtížnější? Co vás naopak potěšilo?

Nejobtížnější bylo najít s PKO společné volné termíny k natáčení. Potom už spolupráce probíhala velice hladce. PKO je vysoce profesionální komorní orchestr se kterým mám dlouholetou spolupráci. Všechny tři koncerty jsme natočili v neuvěřitelných, pouhých třech dnech. Celý nahrávací tým byl naprosto soustře-

děný na nejlepší umělecký výkon - a to mě samozřejmě potěšilo.

Můžete prozradit, co připravujete pro novou koncertní sezónu?

V nejbližší době nechystám žádné nové dramaturgické objevy – spíše tradiční repertoár. Je to spojeno asi také s tou skutečností, že v sezóně 12/13 připravuji hned dvě sólové cesty do Japonska, kde přímo vyžadují „tradič-

ní“ programy. V polovině prosince vystoupím na několika recitalech s klavíristkou Rumi Itoh a poté na přelomu června a července 2013 budu hrát dvakrát koncert Antonína Dvořáka h moll a několik recitalů s klavírem nebo i jen program pro cello sólo. Dále se moc těším na trojí provedení Beethovenova trojkonzertu ve spolupráci s houslistou Františkem Novotným a klavíristou Davidem Marečkem v Brně a Teplicích.

SU 4108-2